

GmbH, Maximilian Schludermann jako syndyk masy upadłości Kubicargo Spedition GmbH, Kühne + Nagel GmbH, Lagermax Internationale Spedition Gesellschaft mbH, Morawa Transport GmbH, Johann Ogris Internationale Transport- und Speditionen GmbH, Traussnig Spedition GmbH, Treu SpeditionsgesmbH, Spedition Anton Wagner GmbH, Gebrüder Weiss GmbH, Marehard u. Wuger Internat. Spedition- u. Logistik GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy naruszenia art. 101 TFUE przez przedsiębiorstwo mogą być zagrożone grzywną, jeżeli przedsiębiorstwo było w błędzie co do zgodności z prawem swojego działania, a nie można mu było zarzucić tego błędu?

W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

- 1a) Czy nie można zarzucić błędu co do zgodności z prawem zachowania, jeżeli przedsiębiorstwo postępowało zgodnie z poradą radcy prawnego mającego doświadczenie w prawie konkurencji, a nieprawidłowość porady nie była ani oczywista, ani rozpoznawalna na podstawie analizy, jakiej można wymagać od przedsiębiorstwa?
- 1b) Czy nie można zarzucić błędu co do zgodności z prawem zachowania, jeżeli przedsiębiorstwo zaufało prawidłowości rozstrzygnięcia krajowego organu ochrony konkurencji, który zbadał podlegające ocenie zachowanie wyłącznie na podstawie krajowego prawa konkurencji i uznał je za dopuszczalne?
- 2) Czy krajowe organy ochrony konkurencji są uprawnione do stwierdzenia, że przedsiębiorstwo uczestniczyło w kartelu naruszającym unijne prawo konkurencji, jeżeli przedsiębiorstwo nie podlega grzywnie, ponieważ złożyło wniosek o zwolnienie z grzywny?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalia) w dniu 3 stycznia 2012 r. — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas przeciwko Autoridade da Concorrência

(Sprawa C-1/12)

(2012/C 89/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Strona pozwana: Autoridade da Concorrência

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy taki podmiot jak Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (OTOC) należy uznać, jako całość, za związek przedsiębiorstw do celów stosowania wspólnotowych reguł konkurencji (rynek szkoleń)? Czy w takim razie obecny art. 101 ust. 2 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jego przepisom podlega również taki podmiot, jak OTOC, który przyjmuje powszechnie obowiązujące wiążące uregulowania będące aktami wykonawczymi spełniającymi wymogi ustawowe w zakresie obowiązkowego szkolenia dyplomowanych księgowych, w celu zapewnienia obywatelom wiarygodnych usług wysokiej jakości?
- 2) Jeżeli na taki podmiot, jak OTOC, nakłada się ustawowy obowiązek wprowadzenia systemu obowiązkowych szkoleń dla członków, to czy obecny art. 101 TFUE można interpretować w ten sposób, że pozwala on zakwestionować system szkoleń narzucony zgodnie z prawem przez OTOC i przez rozporządzenie, w którym system ten został uregulowany, w zakresie w jakim ogranicza się on do ścisłego wykonania wymogu ustawowego? Czy też przeciwnie, kwestia ta nie jest objęta zakresem przedmiotowym art. 101 i należy ją oceniać na podstawie obecnych art. 56 i nast. TFUE?
- 3) Zważywszy na fakt, że wyrok w sprawie Wouters⁽¹⁾ oraz wyroki w podobnych sprawach dotyczyły uregulowań mających wpływ na działalność gospodarczą osób wykonujących określony zawód będących członkami danego samorządu zawodowego, czy art. 101 TFUE i 102 TFUE stoją na przeszkodzie istnieniu uregulowań w zakresie szkoleń dla TOC, które nie mają bezpośredniego wpływu na działalność zawodową tych osób?
- 4) W świetle prawa konkurencji (na rynku szkoleń) Unii, czy samorząd zawodowy może wymagać, do celów wykonywania danego zawodu, odbycia określonych szkoleń, które prowadzi tylko on sam?

⁽¹⁾ C-309/99, wyrok z dnia 19 lutego 2002 r., Zb.Orz. s. I-01577.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 2 stycznia 2012 r. — Syndicat OP 84 przeciwko Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) wstępujący w prawa ONIFLHOR

(Sprawa C-3/12)

(2012/C 89/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Syndicat OP 84

Strona pozwana: Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) wstępujący w prawa ONIFLHOR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przez „okres kontroli” pomiędzy dniem 1 lipca danego roku i dniem 30 czerwca następnego roku, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej ⁽¹⁾ należy rozumieć okres, w którym organ administracji odpowiedzialny za kontrolę musi poinformować organizację producentów o zamiarze kontroli, wszcząć i zakończyć wszystkie czynności kontrolne na miejscu i w stosunku do dokumentów oraz powiadomić o wynikach kontroli lub okres, w którym dokonać należy jedynie niektórych z tych czynności proceduralnych?
- 2) Czy w sytuacji, gdy zachowanie lub braki ze strony organizacji producentów uniemożliwiają skuteczne przeprowadzenie kontroli wszczętej podczas okresu kontroli organ administracji może — pomimo braku wyraźnych przepisów w tym względzie we wspomnianym wyżej rozporządzeniu — kontynuować czynności kontrolne podczas następnego okresu kontroli nie wywołując nieprawidłowości proceduralnych, na które kontrolowany podmiot mógłby powołać się w stosunku do decyzji wydanej na podstawie wyników tej kontroli?
- 3) W przypadku udzielania odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy organ administracji może, w sytuacji gdy zachowanie lub braki ze strony organizacji producentów uniemożliwiają skuteczną kontrolę, wymagać zwrotu pobranej pomocy? Czy środek taki stanowi jedną z kar, jakie mogą być przewidziane na podstawie art. 6 rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylające dyrektywę 77/435/EWG (Dz.U. L 388, s. 18)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 9 stycznia 2012 r. — Colloseum Holding AG przeciwko Levi Strauss & Co.

(Sprawa C-12/12)

(2012/C 89/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Colloseum Holding AG

Strona pozwana: Levi Strauss & Co.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że:

- 1) znak towarowy, który stanowi część złożonego znaku towarowego i uzyskał charakter odróżniający jedynie w następstwie używania złożonego znaku towarowego, może być używany w sposób pozwalający na utrzymanie prawa do znaku, jeżeli używany jest jedynie złożony znak towarowy;
- 2) znak towarowy jest używany w sposób pozwalający na utrzymanie prawa do znaku, jeżeli używany jest wyłącznie wraz z innym znakiem towarowym, oba znaki towarowe postrzegane są przez odbiorców jako oznaczenia samoistne, a ponadto te oba znaki towarowe są zarejestrowane łącznie jako znak towarowy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 13 stycznia 2012 r. przez Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-423/09 Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie

(Sprawa C-15/12 P)

(2012/C 89/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd (przedstawiciele: J.F. Bellis i R. Luff, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska